

Forskel er muligvis foranlediget derved, at der jo er flet noget ret væsentligt paa Statsbanedriftens Omraade, siden en Minister sidst havde Ordet her, nemlig at der er vedtaget en Lov om Takster, der sikkert — deri har den højtærede Minister uden Tvivl Ret — ikke har haft til Formaal at fremme den egentlige Jorrentning af Statsbanerne, men sikkert, fra dette Ting's Side i al Fald, er præget af Hensynet til det, som den højtærede Minister mener, at Statsbanerne skulle være, nemlig en Statsinstitution, der fremmer Samfundets Velvære og Erhvervsliv. Den højtærede Minister stiller — deri tror jeg, han konkluderer — det Krav til Statsbanerne, at de naturligvis skulle optjene deres samlede Driftsudgifter og tillige give et saadant Beløb som Overskud til det, som den højtærede Minister helst vil have, at Statskassen skal være for Statsbanerne, nemlig Statsbanernes Reservecfond, et saadant Beløb til dette Reservecfond, at der deraf kan afholdes Udgifterne til de Forandringer, Forbedringer og Udvidelser af Banerne, som aarlig kræves. Det er dog vist alligevel første Gang, man har været inde paa at gaa saa langt ned med sine Krav, jeg tror nok, at man har, som det saa tit har været sagt her, villet være tilfreds, naar man kunde dele halvt, d. v. s. kunde gaa halv ordinær Rente ud af det Beløb, der er anbragt i Statsbanerne. Vrede Medlemmer maa undskylde, at jeg kommer ind paa Sagen, det Spørgsmaal er jo nemlig saa stort, at det vel kan fortjene nogle Øjeblikkes Opmærksomhed. Vi vide alle, at ville vi gøre Sagen rigtig op, ville vi komme til, at der er anbragt noget nær 200 Millioner Kr. i Statsbanerne, nemlig 191 Millioner plus $7\frac{1}{2}$ Million, som gik med til Overprisen for de sjællandske Baner, plus nogle Millioner eller i alt Fald Hundredefusinder, som Statskassen efterhaanden har betalt ud til Statsbanerne for kasteret Materiel, som har vist sig næsten intet at kunne koste til Ophugning, kort sagt, det er utvivlsomt, at vi ere omkring ved 200 Millioner Kr. til Statsbanerne i dette Øjeblik. Jeg er imidlertid ikke saa langt fra at ville acceptere den højtærede Ministers Standpunkt, naar vi kun ere enige om, hvorledes Opgørelsen skal finde Sted, og hvad der i Aarenes Løb er anvendt til de i Drift værende Jærnbaner. Hvis den højtærede Minister vil acceptere den Opgørelse, jeg tidligere har haft Lejlighed til at fremføre her, og som jeg mener er rigtig, ere vi ikke saa langt fra at være enige om det Standpunkt, at Statsbanerne skulle betale deres Driftsudgifter og afholde Udgifterne til de efterhaanden kommende

Udvidelser og Forbedringer ved de færdigbyggede Baner, og at man saa skal være tilfreds. Det ligger nemlig dels deri, at jeg er enig med den højtærede Minister, som jeg sagde, i, at den sidste Aar vedtagne Lov om Taksterne sikkert vil formindske Statsbanernes reelle Overskud, og dels deri, at i de forløbne 15—16 Aar — jeg regner kun Statsbanedriften i den Betydning som løbende fra den Tid, vi overtog de sjællandske Jærnbaner — har Resultatet omtrent været det, som den højtærede Minister mener fremtidig at kunne være tilfreds med, men opgjort paa den Maade, jeg tror, det skal gøres op paa. Det viser sig nemlig — det har jeg haft Lejlighed til at udtale her tidligere i Anledning af en anden Sag — at den første 10aarige Periode, bortset fra det Aar, da de sjællandske Statsbaner bleve købt, der omfatter Tidsrummet fra 1881—82 og til 1890—91, var Statsbanernes hele samlede Driftsoverskud 29,2 Millioner Kr., men Forbruget til Udvidelser og Foranstaltninger ved de færdige Baner medførte en Udgift af i alt 29,4 Millioner Kr., altsaa der var intet Overskud at regne. Se vi dernæst paa den 5-aarige Periode fra den Tid af til nu, ser det efter min Opgørelse saaledes ud, at der er et Overskud eller regnskabsmæssigt Overskud — for at bruge et mere korrekt Udtryk — af $17\frac{1}{2}$ Millioner Kr., medens der er forbrugt i samme Tidsrum 14,8 Millioner. Det vil altsaa ses, at den samlede Indtægt i 15 Aar, det samlede regnskabsmæssige Overskud af Statsbanedriften har været 46,7 Millioner med et Forbrug af 44,2 Millioner, og vi have saaledes et Nettooverskud af omtrent $2\frac{1}{2}$ Million Kr. i 15 Aar. Det er ikke nogen stor Ulykke, om vi ogsaa skulde affrive det Par Millioner, saa jeg er tilbøjelig til at ville gaa ind paa den Betragtning, som den højtærede Minister har fremsat, og vilde ligesom han, naar Statsbanerne i Fremtiden vilde kunne holde, hvad der kræves af dem, være nogenlunde tilfreds. Men jeg skal indrømme, at Opgørelsen af, hvad der skal henføres under denne Rubrik „Udvidelser og Forbedringer af de i Drift værende Statsbaner“ er selvsølgelig noget elastisk. Jeg indrømmer, at der kan være Tvivl om, hvorvidt man skal tage det ene eller det andet med eller ej, men derpaa skal jeg selvsølgelig ikke komme ind her, det er en Underfølgelse, der slet ikke eigner sig til at foretages paa den Maade. Jeg udtalte før, at det undrede mig noget, at Kritikken over Statsbanedriftens Resultat særlig kom frem i Aar, netop fordi, som jeg ogsaa har nævnt, at det Udbytte, som de møde med i Aar, ikke